

Ders 63

LESSON 63

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Kutsal Oğul

THE HOLY SON

Luka 2; Matta 3, 4

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ise sonsuz bir esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde kutsal Müjde (İncil) kitabının çalışmasını yaparken, Mesih'in doğumu ile ilgili heyecanlı öyküyü dinledik. **Şimdiye kadar hiç kimse Mesih'in doğduğu şekilde doğmamıştı.** O, Tanrı'nın gücü ile Beytlehem kentinde aynen daha önceden bildirildiği gibi bir bakireden doğdu. İsa'nın doğduğu gece Tanrı, geceyi Beytlehem çevresindeki tarlalarda geçiren bazı çobanlara ışık içinde parlayan bir melekler topluluğu gönderdi. Meleklerden biri çobanlara şöyle dedi: "*Size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size Beytlehem kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir.*" (Luka 2:10, 11)

Bugün, **İsa'nın nasıl bir çocuk olduğunu ve bir yetişkin haline nasıl geldiğini** incelemeyi planlıyoruz. Müjde kitabı bize, İsa'nın doğumundan sonra Yusuf ve Meryem'in dört oğlu ve bazı kızları olduğunu bildirir. Çocuk İsa Filistin'in kuzeyindeki Nasıra kentinde kendisinden küçük kardeşleri ile kalabalık bir evde büyüdü. Bildiğiniz gibi, İsa'nın babası Yusuf değildi, ama insanların gözünde İsa, Yusuf'un oğluydu. Yusuf bir marangoz olduğu için aynı zamanda İsa da evde yaşadığı yıllarda bir marangoz olarak çalıştı. Ve bu şekilde İsa ağır iş yapmaya alıştı. Kutsal Yazılar bu konuda şunu yazarlar: "*İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.*" (Luka 2:52)

Diğer tüm çocukların yaptıkları gibi İsa da yemek yedi, uyudu ve ders çalıştı. Ancak her şeye rağmen yine de O'nu diğer çocuklardan farklı kılan bir şey vardı. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz? Farklı yanı şuydu: **İsa hiç bir zaman günah işlemedi!** Ağzından adil olmayan tek bir söz bile çıkmadı. (1.Petrus 2:22) O birine, asla, 'Hatamı bağışla!' demedi. (Wolof dilinde özür dilemek için kullanılan klişe formül), çünkü O asla hiç kimseyi üzecek bir yanlış yapmadı. Günah işleyemezdi, çünkü O'nda **günah kökü** yoktu. O, kutsal bir doğaya (karaktere) sahipti. O'nda hiç bir kötülük bulunmuyordu. O, yalnızca Tanrı'yı hoşnut eden şeyler yaptı. **Bizim gibi fiziksel bir bedene sahipti, ama bizim sahip olduğumuz kötü doğaya sahip değildi.** Kutsal Yazıların bu konu ile ilgili söyledikleri şöyledir: "*Baş kahinimiz (aracı, ruhsal önder) zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir.*" (İbraniler 4:15)

İsa, otuz yaşına geldiği zaman, dünyanın Kurtarıcısı olarak **çalışmaya**(görev, hizmet) **başlama zamanı geldi**. Bir gün ailesi ile vedalaştı ve Nasıra kentinden ayrıldı ve peygamber Yahya'nın vaaz verdiği ve vaftiz ettiği yer olan Şeria Irmağı'na doğru yola çıktı.

Yahya'yı hatırlıyor musunuz? Yahya, İsa'dan altı ay önce doğmuştu. Yahya, Tanrı'nın, insanların Tanrı'nın gönderdiği Mesih'i karşılayabilmeleri ve günahlarından tövbe etmeleri amacı ile yüreklerini hazırlayabilmeleri için gönderdiği peygamberdi. Müjde'de peygamber Yahya ile ilgili yazılı olanlara ve Yahya'nın, Mesih'in yolunu nasıl hazırladığına kulak verelim.

Matta Müjdesi'nin üçüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 3) ¹⁻² *O günlerde Vaftizci Yahya, Yahudiye Çölü'nde ortaya çıktı. Şu çağrışı yapıyordu: 'Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.'* ³ *Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığı ile sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: "Çölde haykıran, 'Rabbin yolunu hazırlayın, geçeceği patikalara düzleyin' diye sesleniyor."* ⁴ *Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı.* ⁵ *Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.*

Şimdi burada biraz ara verelim ve ne okuduğumuz hakkında düşünelim. Yahya'nın mesajını duydunuz mu? Kısaca ifade edecek olursak, Yahya şunu vaaz etti: "Günahlarınızdan tövbe edin! Kötü işlerinizden vazgeçin! Ve gökyüzünden size gelmiş olan kutsal Mesih ile karşılaşmaya hazırlanın!" Günahlarını Tanrı'nın önünde itiraf eden kişiler, ırmakta, Yahya tarafından vaftiz edildiler. Peygamber Yahya'nın, Vaftizci Yahya olarak tanınmasının nedeni budur. İnsanlar, suda vaftiz olarak günahlarından yıkanamazlar. Su vaftizi, yalnızca onların günahlarından tövbe ettiklerini ve Mesih'i Kurtarıcıları olarak kabul etmeye hazır olduklarını gösteren bir belirtidir (işaret, gösteri).

Kendilerini vaftiz etmesi için Yahya'nın çağrısına karşılık veren kişiler, çok ünlü iki Yahudi mezhebine – *Sadukiler* ve *Ferisiler* – mensuptular. **Sadukiler** en zengin ve varlıklı Yahudilerdi ve Roma yönetimi üzerinde nüfuza sahiplerdi. Ama peygamberlerin Yazılarına, yüreklerinde hiç önem vermiyorlardı. **Ferisiler** ise, dua etme, oruç tutma, sadaka ve ondalık verme konusunda çok gayret gösteren din bilginleriydiler. Ancak bu şekilde tapınmaları yetersiz ve değersizdi, çünkü Tanrı katında kendi çabalarına güvenerek doğru olmaya çalışıyorlardı. Ferisiler, aynı zamanda gerçek Tanrı Sözü ile kendi geleneklerini bir araya getirerek karıştırıyorlardı. Bunun sonucu olarak Tanrı'ya olan tapınmaları kendi gruplarına ait olmayan kileri aşağılayan bir gösteriden başka bir şey değildi. Özetleyecek olursak, Ferisiler ve Sadukiler, Tanrı'yı **dudakları** ile onurlandırıyorlardı, ama **yürekleri** O'ndan uzaktı.

Şimdi Müjde'yi okumaya devam edelim ve Yahya'nın bu din bilginlerini ikiyüzlü oldukları için nasıl azarladığını dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 3) ⁷ *Ne var ki, bir çok Ferisi ile Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiklerini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek olan gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?"* ⁸ *Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin.* ⁹ *Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir.* ¹⁰ *Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.* ¹¹ *Gerçi ben sizi tövbe için su ile vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O*

sizi Kutsal Ruh ve ateş ile vaftiz edecek. ¹²*Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.'*

¹³*Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi.* ¹⁴*Ne var ki Yahya, 'Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?' diyerek O'na engel olmaya çalıştı.* ¹⁵*İsa ona şu karşılığı verdi: 'Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.'* (O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu.)

Böylece Yahya Rab İsa'yı Şeria Irmağı'nda vaftiz etti. Bazılarınızın aklına belki şöyle bir soru gelebilir: "Günahsız olan İsa Yahya'dan neden O'nu vaftiz etmesini istedi?" Rab İsa'nın hiçbir konuda tövbe etmesinin gerekmediği gerçektir, çünkü hiç bir zaman günah işlemedi. O zaman İsa neden günahkarları vaftiz etmekte olan Yahya'nın O'nu da vaftiz etmesi için Yahya'nın yanına geldi? İsa, bu konuda ne söyledi? İsa Yahya'ya şöyle dedi: "*Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.*" İsa vaftiz olarak, önümüze izlememiz için yalnızca bir örnek koymak ile kalmadı, ama aynı zamanda bizlerden biri olarak yaşamak ve bizim yerimize ölmek için gelmiş olduğunu da gösterdi.

Bölümün sonunda Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 3) ¹⁶*İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa Tanrı'nın Ruhunu güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.* ¹⁷*Göklerden gelen bir ses, 'Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum' dedi.*

Dostlar, göklerden yankılanan ses kime aitti? Bu ses, Rab Tanrı'nın sesiydi. Tanrı ne dedi? Tanrı İsa hakkında şunları söyledi: "*Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum!*" Daha önce Kutsal Yazılarda peygamber Davut'un ve melek Cebrail'in Mesih'i "Tanrı'nın Oğlu" olarak adlandırdıklarını gördük. Şimdi Tanrı'nın kendisinin İsa'yı: "hoşnut olduğum sevgili Oğlum" olarak çağırıldığını okuyoruz. Tanrı İsa'yı neden Oğlum diye adlandırdı? Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa Tanrı'nın Oğlu olarak adlandırılır, çünkü O doğrudan gökyüzünden geldi. İsa'nın yersel bir babası yoktu. Tanrı, Sonsuz Sözü'nü bir bakirenin rahmine yerleştirdi. Burada İsa'nın Tanrı Oğlu olarak adlandırılması için başka bir neden daha görüyoruz. **Tanrı, O'nu diğer insanlardan farklı bir yere koymak için Oğlu olarak adlandırdı.**

İsa'nın Adem oğullarından farkı nedir? Adem soyundan gelen herkes, günah tarafından lekelenmiş bir doğaya sahiptir, ama **İsa'nın doğasında günah lekesi yoktu.** O tek bir günah bile işlemedi, çünkü Tanrı'nın Kutsal Ruhundan geldi. Mesih bizimkine benzeyen **fiziksel bir beden** aldı, ama **günahlı doğamızı** almadı. O, kutsal ve mükemmel bir doğaya sahipti. Bu nedenle kutsal olan Tanrı, aynı bir babanın itaatkar ve sadık oğlundan hoşnut olduğu gibi, O'ndan hoşnut olabilirdi. Bir oğlun babasının gölgesi olduğu söylenir. Oğlu gören biri onun babasının nasıl olduğunu anlar. Benzer şekilde İsa'yı tanıyan herkes, Tanrı'nın nasıl olduğunu bilir, çünkü İsa **Tanrı'nın doğasını göstermek için** Tanrı'dan gelen biridir. Tanrı'yı şimdiye kadar hiç kimse görmemiştir, ama Mesih O'nu bize tanıttı! İsa, kutsal bir doğaya sahip olan tek bir insandı, çünkü yalnızca O, Tanrı'nın Kutsal Ruhundan geliyordu! Tanrı, bu yüzden gökyüzünden seslenerek şu sözleri söylemekten utanmadı: "*Sevgili Oğlum budur; O'ndan hoşnudum!*"

Bugünkü programımızın geri kalan zamanında, Yahya İsa'yı vaftiz ettikten sonra neler olduğunu görmek için dördüncü bölümü okumaya başlayacağız. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 4) ¹Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere ruh aracılığı ile çöle götürüldü. ²İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. ³O zaman Ayartıcı yaklaşır, “Eğer Tanrı’nın Oğlu’ysan, söyle, şu taşlar ekme olsun” dedi. ⁴İsa ona şu karşılığı verdi: “İnsan yalnız ekme ile yaşamaz, ama Tanrı’nın ağzından çıkan her bir söz ile yaşar” diye yazılmıştır.” ⁵⁻⁶Sonra İblis O’nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, “Eğer Tanrı’nın Oğlu’ysan, kendini aşağı at!” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.’ ‘Ayağın bir taşla çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’” ⁷İsa, İblis’e şu karşılığı verdi: ‘Tanrının Rabbi denemeyeceksin’ diye de yazılmıştır. ⁸İblis bu kez İsa’yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O’na bütün görkemi ile dünya ülkelerini göstererek, ⁹‘Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim’ dedi. ¹⁰İsa ona şöyle karşılık verdi: ‘Çekil git, Şeytan! Tanrının Rabbe tapacak, yalnız O’na kulluk edeceksin’ diye yazılmıştır. ¹¹Bunun üzerine İblis İsa’yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa’ya hizmet ettiler.

Şeytan, üç kez İsa’yı ona itaat etmesi ve günah işlemesi için ayartmayı denedi. Her üç seferinde de İsa ona Tanrı Sözü’nden aktarmalar ile karşılık verdi. Şeytan Adem ve Havva’yı Aden Bahçesi’nde günah işlemeleri için nasıl ayarttıysa, aynı şekilde Rab İsa’yı da çölde ayarttı. **Ama İsa günah işlemedi.**

İblis, İsa’yı neden ayarttı? Çünkü İsa’nın Adem oğullarını kendi egemenliğinden kurtarmak için gökyüzünden yeryüzüne gelmiş olan kutsal Kurtarıcı olduğunu biliyordu. Şeytan aynı zamanda şunu da biliyordu: Eğer İsa tek bir günah işlerse, Adem oğullarını günahın egemenliğinden kurtaramazdı. Şeytan işte bu yüzden İsa’yı rahatsız etti ve O’nu aldatmaya çalıştı. Ama İsa Şeytan’ın tuzağına düşmedi.

Evet, Şeytan atalarımız Adem ve Havva’yı yendi ve lekelenmelerine neden oldu, ama Tanrı’nın kutsal Oğul’nu yenemedi. **Rab İsa günah işleyemezdi, çünkü Tanrı günah işleyemezdi.** Baba nasılsa, Oğul da öyledir. İsa, insan bedenindeki yaşayan ve güçlü Tanrı Sözü’yü. Tanrı O’nu dünyaya Adem’in çocuklarını Şeytan’ın gücünden ve günahın cezasından kurtarması için gönderdi. Bu nedenle Kutsal Yazılar Mesih’ten şöyle söz ederler:

“Böyle bir baş kahinimiz –kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkarlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir baş kahinimiz – olması uygundur. O, öbür baş kahinler gibi, her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı.” (İbraniler 7:26, 27)

Dostlar, bizi dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Bir sonraki dersimizde İsa’yı izlemek amacı ile peygamber Yahya’dan ayrılan öğrencilerin neden böyle yaptıklarını öğrenmek için bizler ile tekrar buluşmanızı bekliyoruz.

Tanrı, bugün okuduğumuz konular ile ilgili size anlayış versin. Programımıza son verirken sizleri Kutsal Yazılardaki şu ayetle baş başa bırakıyoruz:

“Mesih’in günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.” (1. Yuhanna 3:5)